

परमाणुपरिमाणस्य वैशेषिकमिदं संज्ञासाह “नित्यं
परिमाणवत्तम्” कथा० सू० परिमाणवत्तमेव परिमाणवत्तम्
(स्वार्थे व्यञ्ज) उप० ३० ।

“परिमितव्यवहारासाधारणं कारणं परिमाणमित्यर्थः”
वि० सु० १० “अथु दीर्घं सङ्ख्युक्तमिति तद्भेदे हेतुः ।
अनित्ये तदनित्यं स्यान्नित्ये नित्यमुदाहृतम् । संख्यातः
परिमाणस्य प्रचयादपि जायते । अनित्यं इत्युक्तादौ
तु संख्याजन्यमुदाहृतम् । परिमाणं घटादौ तु परि-
माणजन्यते । प्रचयः विधिवाङ्मो यः संयोगस्तेन
जन्यते” भाषा० “तत्तद्विधम् अथु सङ्ख्युक्तं दीर्घं सुखम् ।
तत्परिमाणम् । नित्यमित्यत्र परिमाणमित्यनुवचते ।
जायत इत्यत्रापि परिमाणमित्यनुवचते । अनित्यमिति
पूर्वेष्वनित्यम् ; तथा अनित्यं परिमाणं सङ्ख्याजन्यं
परिमाणजन्यं प्रचयजन्यं चेत्यर्थः । तत्र सङ्ख्याजन्य-
मुदाहरति । इत्युक्तादिति । इत्युक्तस्य त्वसरेणोच्य
परिमाणं प्रति परमाणुपरिमाणं इत्युक्तादिपरिमाणं
वा न कारणम् परिमाणस्य स्वसमानजातोद्योत्कष्ट-
परिमाणजनकत्वात् । इत्युक्तादिपरिमाणान्तु परमा-
णुत्वायेत्यत्रा नोत्कष्टम् । त्वसरेणुपरिमाणान्तु न स-
जातीयम् । अतः परमाणौ द्वित्वसङ्ख्याया इत्युक्त-
परिमाणस्य इत्युक्ते, द्वित्वसङ्ख्याया च त्वसरेणुपरिमाण-
स्यासमवायिकारणमित्यर्थः । परिमाणजन्यमुदाहरति ।
परिमाणं घटादाविति । परिमाणजनं कपालादिपरि-
माणजन्यम् । प्रचयजन्यमुदाहृतं प्रचयं निर्वक्ति
प्रचय इति” वि० सु० १० “परिमाणं त्वकादौ नाशस्या-
न्वयनाशतः” भाषा० “नाश इति व्यप्यौ परिमाणस्य ।
न चावयवनाशः कथं परिमाणनाशकः सत्यवयवविनि-
विचलपरमाणुविच्छेदे तदुपचये चावयवविनः प्रत्यभि-
मानेऽपि परिमाणान्तरस्य प्रत्यवसिद्धत्वादिति वाच्यम्
परमाणुविच्छेदे इत्युक्तस्य नाशोऽवश्यमस्य प्रयोजनाये
च त्वसरेणुनाशः एवं क्रमेण महावयविनो नाश-
स्यावकाशत्वात् सति च मायकेऽनभ्युपगमसात्वेण ना-
शस्यापवादितुमशक्यत्वात् । गरीरादाववयवशापचरेऽसम-
वायिकारणनाशस्यावश्यकत्वादवयविनाश आवश्यकः ।
न च पदादिनाशेऽपि तत्त्वान्तरसंयोगात् परिमाणाधिक्यं
स्यादिति वाच्यम् तत्रापि वैसाध्यमिद्वानेन समवायि-
कारणतन्तुसंयोगनाशात् पटनाशस्यावश्यकत्वात् । किञ्च
तत्त्वान्तरस्य तत्पटावयवत्वे पूर्वं तत्पट एव न स्यात् तत्त-

नुहूपकारणाभावात् तत्तन्तोरवयवत्वाभावे च न तेन
परिमाणाधिक्यं संयुक्तद्रव्यान्तरवत् । तस्यात् तत्र तत्त्व-
ान्तरसंयोगे सति पूर्वघटनाशकतः पटान्तरोत्पत्तिरित्यवश्यं
स्वीकार्यम् । अवयवविनः प्रत्यभिज्ञानान्तु सामान्येन
दीपकविकादिवत् । न च पूर्वतन्त्र एव तत्त्वान्तरसङ्घ-
कारात् पूर्वपटे सत्येव पटान्तरधारभन्तामिति वाच्यम्
सूत्रयोः समानदेशताविरोधात् । एकदा मानाद्रव्यस्य
तवातुपपन्नवाधितत्वात् पूर्वद्रव्यस्य प्रतिव्यक्तस्य विनाशे
द्रव्यान्तरोत्पत्तिरित्यवश्यमस्य प्रयोजनात्” वि० सु० १० ।

वेदान्तमते अथुसङ्ख्युक्तव्येव परिमाणवैविध्यम् ।
तत्र आरम्भवादशब्दे दर्शितम् । एवं सांख्यमतेऽपि परि-
माणवैविध्यम् । “न परिमाणचातुर्विध्यं द्वाभ्यां तदु-
योगात्” सां० सू० ।

परिमार्जनं न० परि+मृज्-भावे ल्युट् इति । १ अतन्मोम-
यादिना भूयदेः शोधने मधुसक्तकक्षे २ भट्टद्रव्यभेदे च
“मधुतैश्चतैर्भक्ष्ये” वेदिताः समताचवे । मधुसक्तकक्षेदं
तस्मात्स्या परिमार्जनम्” शब्दच० ।

परिमित ति० परि+मा+क्ति । १ अतपरिमाणे २ यथाहं-
परिमाणे च लिका० ।

परिमिति स्त्री परि+मा+क्ति । परिमाणे माषापरिच्छेदः
परिसुखं कव्य० सुखस्य वर्जनम् अख्ययी० पूर्वनि० । सुखस्य वर्जने
“परिसुखम्” पा० तत्र वर्तते ठक् । पारिसुखिक सेदके
परिसुखं भवम् “अख्यवीभावाङ्” पा० परिउखादभ्य एवे-
ष्यते इत्युक्तेः अत्र । पारिसुख्य तत्र भवे ति० ।

परिसुखादि अप्रत्ययनिमित्ते शब्दस्य स च मयः
“परिसुखं परिहृतं पर्यौटं पर्युल्लुखं परिशीरं उप-
शीरं उपग्राह्यं उपकलापं अतुपथं अतुपदं अतुगणं
अततिष्ठं अतुशीतं अतुसायं अतुसीरं अतुमापं अतुययं
अतुनूपं अतुभं प्रतिग्राह्यं” ।

परिमोक्ष पु० परितो मोक्षः । १ स्वयंमुक्तौ २ निर्वीणमोक्षे
सां० २६१० लोके श्रीपरः । १ मोक्षने च

परिमोक्षिन् ति० परि+मुप+ताच्छीत्ये इति । परिमोक्ष-
शीले चोरे स्त्रियां ङीप् ।

परित्यज्य पु० परित्यज्यतो विहितो यद्योऽस्य । अतयतो
विहितयत्ने दृष्टस्यतिसवादी कात्या० १४१२। संय०

परि(री)पोग पु० परि+युज्-भावे घञ् वा दीर्घः । परितोयोगे
परिरथ्या स्त्री परितो रथ्या । चतुष्पदादौ [लिङ्गने ।

परि(री)रम्भ पु० परि+रम्भ-घञ् सूम् च वा दीर्घः । जा-